

— obciążenie właściciela spornego znaku towarowego przyszłymi kosztami tego postępowania w całości i zobowiązanie go do zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych przez nią do tej pory w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BLUE JEANS GAS” dla towarów należących do klas 3, 9, 14 i 25 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 305050

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Grotto SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku opiera się z jednej strony na stosowaniu art. 53 ust. 1 lit. a) i lit. c); art. 8 ust. 1 lit. b); art. 53 ust. 2 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, z drugiej zaś strony na zarejestrowanych we Francji graficznych znakach towarowych nr 1594704 i nr 1627459 „-GAS- BIJOUX” i „BIJOUX -GAS-” dla towarów należących do klasy 14 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień, częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 57 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. L714 ust. 5 lit. b) francuskiego kodeksu własności intelektualnej; naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza kilkakrotnie naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny w odniesieniu do dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w klasie 25.

Niepoprawne stosowanie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszenie art. 53 rozporządzenia nr 40/94 i przepisów prawa francuskiego, to znaczy art. 2262 kodeksu cywilnego i art. L714 ust. 3 kodeksu własności intelektualnej, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała nieprawidłowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 74 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza orzekła *ultra petita* w odniesieniu do porównania towarów z klasy 14, co nie stanowiło przedmiotu wniesionego do niej odwołania.

Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza, podjąwszy decyzję o skorzystaniu z uprawnień Wydziału Unieważnień, nie powinna była ograniczyć swojej analizy wyłącznie do wcześniejszego prawa wynikającego z rejestracji znaku nr 1594704 ani też przekazać sprawy Wydziałowi Unieważnień do ponownego rozpatrzenia w przedmiocie innych podniesionych praw, które były przedmiotem wcześniejszej analizy.

Odwołanie wniesione w dniu 28 lutego 2012 r. przez Willema Stolsa od wyroku wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-51/08 RENV, Stols przeciwko Radzie

(Sprawa T-95/12 P)

(2012/C 126/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie F-51/08 RENV;
- uwzględnienie żądań zgłoszonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej przy ocenie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz oczywistego błędu w ocenie, poprzez:
 - użycie kryterium nieprzewidzianego w art. 45 ust. 1 regulaminu (*ad* pkt 46 i 47 zaskarżonego wyroku)
 - uzasadnienie wyroku w sposób niewystarczający oraz podważający podział na dwie grupy funkcyjne przewidziany w art. 5 regulaminu pracowniczego (*ad* pkt 52–54 zaskarżonego wyroku);

- zawarcie w uzasadnieniu nieprawidłowych ustaleń oraz błędną interpretację kryterium językowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego (*ad* pkt 50 i 51 zaskarżonego wyroku).
2. Zarzut drugi, dotyczący przyjęcia przez Sąd do spraw Służby Publicznej — przy badaniu zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego — wniosku oczywiście nieprawidłowego pod względem prawnym, ponieważ Sąd oddalił zarzut drugi jako niemający znaczenia dla sprawy z uwagi na niepotwierdzenie się zarzutu pierwszego, podczas gdy to Sąd dopuścił się kilkukrotnego naruszenia prawa, stwierdzając, że zarzut ten się nie potwierdził (*ad* pkt 59 i 60 zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-109/12)

(2012/C 126/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9992 z dnia 22 grudnia 2011 r. dotyczącej obniżenia pomocy przyznanej w ramach Funduszu Spójności na następujące projekty: „Planowane działania w ramach rozwoju drugiego etapu centralnego planu zarządzania stałymi odpadami miejskimi wspólnoty autonomicznej Estremadury” (CCI nr 2000.ES.16.C.PE.020); Kanały ściekowe: „Zlewnia środkowa, Getafe i zlewnia dolna potoku Culebro (zlewnia Tagu–uzdatnianie)” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.002); „Ponowne wykorzystanie oczyszczonej wody do nawadniania terenów zielonych w Santa Cruz de Tenerife” (CCI n° 2003.ES.16.C.PE.003) oraz „Pomoc techniczna w badaniach i opracowaniu projektu rozbudowy i dostarczania wody do Mancomunidad de Algodor” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.040);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wyko-

niania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych⁽¹⁾, z tego względu, że upłynęły ponad trzy miesiące między dniem przeprowadzenia przesłuchania i wydaniem decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności⁽²⁾, poprzez wszczęcie postępowania przewidzianego w tym rozporządzeniu bez przeprowadzenia niezbędnych kontroli.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności, w zakresie w jakim brak ustaleń faktycznych podważających deklaracje zamknięcia projektu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności, ze względu na to, że nieprawidłowości nie zostały wykazane.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań względem projektu CCI nr 2000.ES. 16.C.PE.020, w zakresie w jakim Komisja zastosowała wobec niego kryteria zawarte w dokumencie (Wskazówki dotyczące korekt finansowych odnoszących się do zamówień publicznych, przedstawione państwu członkowskim na posiedzeniu komitetu koordynującego fundusze w dniu 28 listopada 2007), który nie został podany do wiadomości publicznej w momencie, gdy władze hiszpańskie przedstawiły dokumenty dotyczące pozostałej pomocy, lecz dopiero 29 miesięcy później.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, s. 3 zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1264/1999 z dnia 21 czerwca 1999 (Dz.U. L 161, s. 57).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2012 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12)

(2012/C 126/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camal-longa, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej